

vere godset til en ikke legitimeret modtager eller i øvrigt i strid med konnossementets indhold, hvis dette vil være i strid med redelighed og god tro. Han kan i alle tilfælde kræve sikkerhed for det ansvar, han kan pådrage sig ved en sådan udlevering.

§ 383. Tidsbortfragteren er overfor tidsbefragteren ansvarlig efter reglerne i §§ 274-285 og 287-289 for tab som følge af, at gods går tabt, bliver beskadiget eller bliver forsinket, mens det er i den pågældendes varetægt. Reglen i § 286 gælder tilsvarende.

Stk. 2. Modtager, som ikke er tidsbefragteren, kan også kræve erstatning efter stk. 1. Er modtager indehaver af konnossement, udstedt af tidsbortfragteren, kan denne også påberåbe sig bestemmelsen i § 325.

§ 384. Holdes skibet ikke i sødygtig eller i øvrigt i kontraktsmæssig stand, eller udføres rejserne for sent, eller foreligger andet kontraktsbrud på tidsbortfragterens side, kan tidsbefragteren hæve befragtningsaftalen, hvis disse forhold medfører, at formålet med aftalen bliver væsentligt forfejlet. Vil tidsbefragteren hæve aftalen, må vedkommende give underretning herom uden ugrundet ophold efter at denne har eller må antages at have fået kendskab til kontraktsbruddet. Gør tidsbefragteren ikke det, går hæveadgangen tabt.

Stk. 2. Tidsbefragteren kan kræve erstatning for skade, som skyldes, at skibet går tabt eller bliver ustandsætteligt eller at det ikke holdes sødygtigt og i øvrigt i kontraktsmæssig stand, når dette skyldes fejl eller forsømmelse af tidsbortfragteren eller nogen den pågældende svarer for. Tilsvarende gælder tab som skyldes fejl eller forsømmelse ved medvirken, jfr. § 381, stk. 2, ved udførelse af tidsbefragterens ordrer eller ved andet kontraktsbrud.

§ 385. Tidsbortfragteren har krav på erstatning for skade på skibet, der skyldes fejl eller forsømmelse af tidsbefragteren eller nogen, denne svarer for.

Stk. 2. For skade på skibet, der skyldes, at tidsbefragteren har beordret skibet til en usikker havn, er denne ansvarlig, medmindre tidsbefragteren godtgør, at tabet ikke skyldes fejl eller forsømmelse af den pågældende eller nogen, denne svarer for.

§ 386. Rejsefragtens bidrag til fælleshavari bæres af tidsbefragteren. Det samme gælder bidrag for bunkers og andet udstyr, som tidsbefragteren har ombord. Gives der ved fælleshavariopgørelsen erstatning for udgifter eller tab, som tidsbefragteren har haft, tilfalder erstatningen ham.

Stk. 2. Tidsbortfragteren kan uden samtykke fra tidsbefragteren deltage i redning af personer. Tidsbortfragteren kan tillige bjærge skib eller ejendom, når dette ikke vil virke urimeligt over for tidsbefragteren. Af tidsbortfragterens part af nettobjærgelønnen tilfalder en trediedel tidsbefragteren.

§ 387. Tidsbefragteren skal bære de udgifter ved udførelsen af rejserne, som ikke påhviler tidsbortfragteren i medfør af bestemmelserne i dette kapitel.

§ 388. Tidsbefragteren skal tilbagelevere skibet til tidsbortfragteren på det sted og det tidspunkt, som er aftalt.

Stk. 2. Ved tilbagelevering af skibet gælder bestemmelserne i § 372, stk. 3, § 373 og § 374, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt. tilsvarende. Dette gælder tillige, såfremt befragtningsaftalen er hævet eller faldet bort før udløbet af befragtningsperioden.

§ 389. Medmindre et tidsinterval for tilbagelevering er aftalt, er tidsbortfragteren pligtig til at lade skibet tiltræde en ny rejse, selv om den vil medføre overskridelse af den aftalte tid for tilbagelevering. Dette gælder ikke, når overskridelsen vil gå udover, hvad der må anses for rimeligt.

Stk. 2. For tilladt overskridelse, jfr. stk. 1, skal tidsbefragteren betale den aftalte tidsfragt. For anden overskridelse skal denne betale gængs tidsfragt, dog mindst den aftalte tidsfragt, samt erstatning efter almindelige erstatningsregler for det tab, forsinkelsen medfører for tidsbortfragteren efter tilbageleveringen.

§ 390. Tidsfragt skal betales forskudsvis for 30 dage ad gangen.

Stk. 2. Kræver tidsbefragteren modregning med et omtvistet krav, har denne alligevel pligt til at betale tidsfragt, dersom tidsbortfragteren stiller sikkerhed for kravet. Tidsbefragteren kan dog ikke kræve sikkerhed for et større beløb end den tidsfragt, den pågældende betaler.